

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa M. J.

przeciwko J. B.

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,

oraz sprawy z powództwa wzajemnego J. B.

przeciwko M. J.

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 marca 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki - pozwanej wzajemnej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 28 listopada 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. zasądza od powódki M. J. na rzecz pozwanego J. B. koszty postępowania kasacyjnego w kwocie 180 (sto osiemdziesiąt) złotych;

3. zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] na rzecz adwokata J. K. kwotę 270 (dwieście siedemdziesiąt) złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 listopada 2012 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powódki M. J. od wyroku Sądu Okręgowego oddalającego jej powództwo przeciwko J. B. o ochronę dóbr osobistych. W związku ze skargą kasacyjną powódki wniesioną od powyższego wyroku, zważyć należy, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, ponieważ tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej, powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej, pod kątem spełniania kryteriów, kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca powołała się na przesłankę wskazaną w art. 398⁹ § 1 punkt 4 k.p.c., a więc oczywistą zasadność skargi. Oparcie wniosku na tej przesłance wymaga wykazania przez wnoszącego skargę niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka (prima facie), bez konieczności pogłębionej analizy, sprzeczności wykładni lub zastosowania prawa materialnego lub procesowego z brzmieniem przepisów lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, niepubl., z dnia 26 lutego

2008 r., II UK 317/07, niepubl., z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, niepubl., z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, niepubl., z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, niepubl.). Skarżący powinien zawrzeć w skardze wyodrębniony wywód prawny wskazujący, w czym przejawia się „oczywistość” naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego (por. postanowienia SN: z dnia 5 września 2008 roku, I CZ 64/08, niepubl., z dnia 19 grudnia 2001 roku, IV CZ 200/01 niepubl., z dnia 9 czerwca 2008 roku, II UK 37/08, niepubl.).

Skarga kasacyjna powódki nie sprostала tym wymaganiom z uwagi na brak jakiegokolwiek argumentacji wskazującej, w czym powódka upatruje oczywistych błędów Sądu drugiej instancji w wykładni art. 24 § 1 k.c. Powódka podniosła jedynie, że skarga jest oczywiście uzasadniona, albowiem pozwany dopuszczał się czynów naruszających jej godność osobistą, co pozostaje z kolei w sprzeczności z ustaleniami faktycznymi Sądu drugiej instancji stanowiącymi podstawę zaskarżonego rozstrzygnięcia.

Powyższe skutkowało odmową przyjęcia skargi do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego w odniesieniu do pełnomocnika powódki z urzędu znajduje oparcie w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o advokaturze (tekst jedn. Dz.U.2009, nr 146, poz.1188) oraz § 2 ust. 3 i § 13 ust. 4 pkt 2 w związku z § 11 ust. 1 punkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. 2013, nr 461 - j.t.). O kosztach postępowania kasacyjnego na rzecz pozwanego, który wniósł odpowiedź na skargę kasacyjną, orzeczono na podstawie art. 98 i art. 99 w związku z art. 108 w związku z art. 398²¹ k.p.c.

[aw]

es